

Frédéric Martel: Szodoma 14 szabálya

1. A papi hivatás hosszú időn keresztül mentsvára volt a fiatal homoszexuálisoknak. A homoszexualitás elhivatottságuk egyik kulcsa.
2. A homoszexualitás annál elterjedtebb, minél jobban közeledünk a szentek szentjéhez: a katolikus hierarchiában felfele lépdelve egyre nagyobb arányú a homoszexuálisok jelenléte. A szelekciós folyamat a bíborosok kollégiumában és a Vatikánban éri el a tetőpontját: itt a homoszexualitás szabállyá válik, a heteroszexualitás kivétellé.
3. Minél vehemensebben ágál egy egyházi méltóság a melegek ellen, minél rögeszmésebben homofób, annál valószínűbb, hogy nem őszinte, és hogy a vehemenciájával valamit el akar titkolni előttünk.
4. Minél inkább melegpárti egy egyházi méltóság, annál kevésbé valószínű, hogy meleg; míg minél inkább homofób, annál esélyesebb, hogy homoszexuális.
5. A hírbe hozások, befeketítések, leszámolások, a bosszú, a szexuális zaklatás olyan dolgok, amelyek gyakran előfordulnak a szentszéknél. A gay kérdés az ármánykodások egyik fő mozgatórugója.
6. A szexuális visszaélések napvilágra került ügyei mögött többnyire olyan papok és püspökök állnak, akik azért védik az elkövetőket, mert maguk is homoszexuálisok, és félnek, hogy ha botrány törne ki, ők is lelepleződnének. A titkolózás kultúrája, amely azért épült ki, hogy hallgatás övezze azt a tényt, hogy milyen mélyen átítatja a homoszexualitás az egyházat, egyben kedvező körülményeket teremtett a szexuális visszaélések elkövetéséhez és elleplezéséhez.
7. A legmelegbarátabb papok, püspökök, bíborosok és akik alig-alig beszélnek a homoszexualitás kérdéséről, rendszerint heteroszexuálisok.
8. A papok és az arab escortok közt folyó római prostitúcióban két szexuális nyomor párosodik egymással: a katolikus papok mélységes szexuális frusztrációja visszhangra talál az iszlámban érvényesülő tiltással, amely egy muzulmán fiatalember számára megnehezíti azt, hogy házasságon kívül heteroszexuális kapcsolatokat létesítsen.
9. A homofilok a Vatikánban általánosságban egy olyan fejlődési utat járnak be, amely a szűzi tisztaságtól a homoszexualitás felé vezet. Ezzel szemben a vatikáni

homoszexuálisok soha nem járják be az ellenkező irányú utat, soha nem változnak vissza homofilokká.

10. A homoszexuális papok és teológusok sokkal inkább hajlamosak a cölibátus kötelezővé tételére, mint heteroszexuális hittestvéreik. Önként vállalják, betartják és másokkal is szigorúan betartatják a szüzesség-önmegtartóztatás eleve természetellenes parancsát.
11. A nunciások többsége homoszexuális, de az általuk folytatott diplomácia lényegileg homofób. Azt ítélik el, amit maguk is csinálnak. Minél többet utaznak a bíborosok, a püspökök és a papok, annál gyanúsabbá válnak!
12. A bíborosok vagy más főpapok homoszexualitására vonatkozó pletykákat sokszor rejtőzködő homoszexuálisok szivárogtatják ki, hogy támadást intézzenek liberális ellenfeleik ellen. Ezt a fegyvert gyakran vetik be a Vatikánban melegek a melegekkel szemben.
13. Nem kell sokat keresgélni a bíborosok és a püspökök élettársát; csak meg kell kérdezni a titkárukat, asszisztenseiket és védenőiket, a reakciójuk elárulja majd az igazságot.
14. Gyakran tévedünk a papi szerelmekkel és a papok szeretőinek számával kapcsolatban, „mert tévesen a barátságait is viszonyka értelmezzük, azaz tévedünk az összeadásnál”, de azért is, mert nehezen képzeljük szerelmi kapcsolatnak a barátságot, amivel viszont tévedünk a kivonásnál.